

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 24

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'ús social del català

302-00214/13

Passem al vint-i-dosè punt, que és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'ús social del català, presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. I, per exposar-la, té la paraula el diputat Francesc Ten i Costa.

Francesc Ten i Costa

Molt bona tarda, diputades i diputats. Consellera, molt bona tarda. Algunes dades publicades recentment per Plataforma per la Llengua: set de cada deu habitants a Catalunya creuen que els anuncis de TV3 haurien de ser només en català; la meitat dels joves de Catalunya tenen el mòbil configurat en castellà; dos de cada tres consumidors a Catalunya voldrien que les grans companyies es comuniquin per telèfon en català; només el 21,6 dels advocats col·legiats a Catalunya han estudiat la carrera en català; el 2021, l'Estat espanyol i institucions europees han aprovat 192 noves normes que privilegien el castellà, i només tres de les *apps* més descarregades ofereixen una versió completa en català.

Doncs mirin, el sentit d'aquesta moció és ajudar, començar a revertir dades com les que els acabo de llegir. Que el Parlament controli i faci el seguiment al Govern en la promoció de l'ús social del català. I té sentit que ho fem, és clar que té sentit, sobretot ara, amb un govern en minoria, amb trenta-tres diputats només, que sol no podrà governar, i no podrà governar tampoc prou bé per promoure l'ús social del català. Parlen vostès de transformació; doncs transformem, perquè pel català no hem vingut a complir l'expedient i pel català em sembla que aquella sensació de qui dia passa any empeny a hores d'ara doncs no pot ser, no pot ser mai més.

Al Parlament hem estat a l'alçada, a l'altura per evitar l'aplicació del vint-i-cinc per cent, i volem continuar fent feina. Per això hem insistit en un ple monogràfic, com diem en la moció, i insistim també, com deia el nostre president del grup parlamentari, en una cimera de grups parlamentaris per parlar de la situació pel català.

Ho vaig dir, ho repeteixo i ho tornaré a dir i ho dic fermament i amb convicció i amb sinceritat: creiem en el pacte nacional per la llengua; és bo, ha fet bona feina, l'ha de continuar fent, la participació i les entitats. Però, de fet, implícitament, les bases del pacte ja estan acceptades; per tant, caldrà parlar, caldrà presentar, com diu la moció, en aquest Parlament, abans de tres mesos –el 24 de febrer, per exemple, sant Modest–, els plans que demanem en la moció i començar a pensar en el Ple monogràfic del català. Ho hem de començar a revertir i pensar que d'aquí a vint anys potser aquella primavera del 23 vam començar a assentar-ne les bases.

Que totes les conselleries es posin a treballar –en parlem també la moció. Un pla d'impuls del català amb relació, també, a allò que vam aprovar en el debat de política general. El Parlament les insta, a totes. I sobretot, també, un pla sistematitzat d'impuls del català a l'escola. Ho hem dit del dret i del revés aquests dies –i l'hi transmeto al conseller–, i la moció s'hi refereix àmpliament: necessitem un pla d'impuls del català a l'escola, des de la formació del professorat fins a la inspecció, passant pels plans educatius d'entorn, necessitem actuar en aquest sentit i millorar. Que les coses no siguin com al conseller Cambray li agradaria que fossin no vol dir que s'instrumentalitzin res, només faltaria, només faltaria que no hi poguéssim dir la nostra.

Per què des del Departament d'Educació no es fa alguna acció de reforç organitzativa, pedagògica, de més mestres per a aquelles vint-i-sis escoles –que potser ja en són vint-i-vuit– que estan sota la sentència del vint-i-cinc per cent en català? Quins altres tràmits legals, quin esperit de confrontació, quina actitud de no resignació i conformació hem de tenir davant de tota aquesta? Doncs la moció també en parla. Necessitem desplegar el títol II de la LEC i un macropla d'impuls del català a les escoles.

La moció també pressiona el Govern a ser efectius en aconseguir l'oficialitat del català a la Unió Europea. Efectius vol dir que el Govern de Pedro Sánchez ho sol·liciti i que, en virtut dels pactes entre Esquerra Republicana i el Partit Socialista, doncs avancem també en la millora del català a Europa, que és una gran oportunitat de coneixement i de reconeixement per al nostre idioma.

Podríem haver instat també a altres coses el Govern; per exemple, podríem haver dit que modificar de cara als propers pressupostos la previsió de repartiment d'inversions en el PERTE Nueva economía de la lengua, que preveu invertir el 97,3 per cent en projectes de referència amb el castellà i només el 2,7 per a projectes en la resta de llengües de l'Estat. Aquest és el plurilingüisme del centralisme madrileny: el noranta-set en contra del 2,7. M'hi referiré en el segon torn sobre les esmenes, però ja agraeixo a tots els grups les esmenes que hem fet i les transaccions a les quals hem arribat. Res més, però també: res menys.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, la diputada Maria Dolors Sabater i Puig.

Maria Dolors Sabater i Puig

Gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats, consellera, va ser el president Companys que va dir que totes les causes tenen algú que les defensi, però Catalunya només ens té a nosaltres. I això amb la llengua és claríssim. La llengua, la diversitat lingüística que s'ha de defensar a nivell universal, la catalana només té els Països Catalans, que és d'on és pròpia, que és on es parla, i és l'únic lloc des d'on s'ha de defensar. Per tant, és lògica i benvinguda aquesta proposta de resolució, tot i que també cal dir que fa més d'un any vam aprovar una moció també per la llengua, que en aquest cas vam impulsar nosaltres, el nostre grup, i algunes de les esmenes que hem aportat i que vostès han acceptat, i que agraeixo que les hagin incorporat, ja formaven part d'aquella moció, i es va aprovar. Però no n'hi ha prou que s'aprovi, s'ha de complir, s'ha de tirar endavant.

Jo, en aquest temps d'intervenció que tinc, parlaré de l'única esmena que hem presentat i no ens han acceptat. Les que ens han acceptat i hem transaccionat, benvingudes siguin. Però vostès no ens han acceptat una esmena que el que demanava era que afegir un punt que digués: «El Parlament de Catalunya constata

la necessitat d'avançar cap a l'aprovació de la Proposició de Llei de modificació de l'article 14 de la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació, que es troba actualment en tràmit parlamentari.» I no ens li han volgut afegir, quan vostès saben perfectament que aquell decret llei que vostès van impulsar, que vostès van sumar amb Esquerra, amb el Partit Socialista i amb el partit dels Comuns, aquella llei no atura aquesta ofensiva que fa l'Estat per imposar el vint-i-cinc del castellà a les escoles. No l'atura. Ahir mateix teníem una notícia: el Govern fracassa a l'hora d'eliminar el vint-i-cinc per cent de castellà en dues escoles més. Ja en tenim dues més. En aquest cas, tenim Castelldefels i la Canonja. En tenim dues més, ja en sumen vint i vuit. I les que vindran. Perquè, escolti'm, ara, aquesta llei, aquest decret llei, està aturat al Tribunal Constitucional. Però, quina garantia tenen vostès, quina garantia tenen que el Tribunal Constitucional no se la carregui? Oi que no hi ha cap garantia que no se la carregui? Doncs, escolti'm, tenim una altra mesura. Tenim una mesura que vam impulsar nosaltres, que, a més a més, compta amb tota la complicitat del sector dels sindicats, del sector de les famílies, d'entitats. Quin mal fa tramitar paral·lelament aquesta llei, que el que està reclamant és un canvi a la Llei d'educació que assegura que la vehicularitat del català és única i que queda establerta. I això no impedeix en absolut que se segueixin fent les classes de castellà i que se segueixi avançant en complir que aquí, tothom qui viu aquí i tothom qui hi arriba, d'on hi arribi, pugui accedir a les dues llengües. Perquè si no hi ha accés a les dues llengües, no hi ha llibertat per escollir amb quina llengua es parla.

I aquí estem parlant de complir amb totes les normes europees i internacionals de la UNESCO i de tothom que tenim pàgines senceres de declaracions, de cartes europees, de principis, de declaracions universals de drets. N'anem acumulant, no n'hi ha prou. No només complim amb això i fem un pas més per evitar que una llengua minoritzada mori en aquest neoliberalisme lingüístic que s'està carregant la diversitat lingüística al món. No només fem això, sinó que, a més a més, ens assegurem que hi ha una radicalitat democràtica en fer que ningú –ningú, ningú– que visqui aquí, es quedi sense accedir a la llengua catalana. Una cosa que ara no està garantida. No ho està amb aquest decret llei que vostès han aprovat i que no atura l'ofensiva de l'Estat. I no ho està si no es fa d'una manera universal, obligatòria i assegurada, que tothom que arriba a aquest país té dret a accedir a la llengua. Una

llengua, si no es fa servir, no s'aprèn. Per tant, benvinguda sigui aquesta moció per l'ús social de la llengua. Però, si us plau, no badem i hem perdut una oportunitat avui amb aquest tema de la llei pel català a les escoles.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada Sílvia Romero Galera.

Sílvia Romero Galera

Gràcies, vicepresidenta. Ens trobem davant d'una moció de Junts per Catalunya que té un títol molt ampli, de gran abast, sobre l'ús social del català. Ens planteja un conjunt concret de propostes que, al nostre entendre, tenen un denominador comú, i és que s'estan desenvolupant. Per utilitzar terminologia parlamentària, diríem que tenen certa vocació de control de compliment.

Coincidim, però, que és important reiterar temes, fer-ne un seguiment de prop. Per això votarem a favor de la major part de la moció, malgrat no hagin acceptat les esmenes que els hem presentat. Seguint l'ordre de les propostes, demanen celebrar un ple monogràfic sobre el català. En segon lloc, plantegen propostes en el marc del pacte nacional per a la llengua, que, com saben, estem treballant. El Departament de Cultura en va donar a conèixer el plantejament inicial i la documentació de base de treball a començaments d'aquest mateix any. Ha seguit un procés participatiu molt ampli, els resultats del qual, doncs, tot just se'ns acaben de posar sobre la taula.

El nostre grup parlamentari treballa en el marc del pacte conscient que el model de política lingüística

Fitxer 25

necessita una revisió a fons i que aquesta és una tasca col·lectiva necessària per garantir la continuïtat del català dins d'un model plurilingüe i que cal reforçar la

seguretat lingüística de les persones i la sostenibilitat futura de la llengua catalana, sempre dins del marc de cohesió social. Un pacte, un nou consens, que ha de ser ampli, inclusiu, ajustat al marc estatutari i que permeti desenvolupar aquestes polítiques lingüístiques rigoroses que la moció demana que es defineixin, es calendaritzin i es pressupostin. Però no es pot córrer abans de caminar i estem caminant. Ara estarem d'acord, doncs, que quan toqui presentar aquestes propostes es faci i es presentin en aquesta cambra.

En tercer lloc, la moció fa propostes dirigides a l'Estat espanyol. Es refereix a l'ús de la llengua catalana a la Unió Europea, i aquest precisament és un dels acords de la taula de diàleg del 27 de juliol; concretament, l'acord per a la protecció i l'impuls de la llengua catalana, que reafirma el compromís de treball conjunt de l'Estat i la Generalitat en molts punts, com garantir el nivell de coneixement i ús del català, contribuir a l'enfortiment i la millora del model educatiu de Catalunya d'acord amb la legislació vigent i tenint en compte, evidentment, la Llei 8/22, sobre l'ús i l'aprenentatge de les llengües cooficials en l'ensenyament no universitari, que vam aprovar en aquesta cambra.

Concretament, respecte del punt que planteja la moció, el Govern espanyol ha instat el president del Parlament Europeu perquè el català sigui llengua d'ús als plens. I ho ha fet presentant una proposta tècnica i financera que ho faci viable.

Pel que fa al punt referent a la publicació del BOE en català, el Govern espanyol es va comprometre perquè l'Agència Estatal del Butlletí Oficial de l'Estat posés en marxa el projecte de traducció de textos legislatius a les llengües cooficials, compromís que es començarà a aplicar el 2023, amb els costos de traducció assumits pel Govern espanyol. D'aquesta manera, es reprendrà una tasca molt important que es va començar l'any 1998 i que havia quedat aturada el 2021 per diferents qüestions.

També volem fer esment d'una esmena de la CUP que han incorporat sobre la llei de l'audiovisual, una llei que va incorporar una esmena d'Esquerra Republicana perquè s'avancés en el desenvolupament de polítiques per afavorir la presència de les llengües oficials reconegudes estatutàriament, així com la seva incorporació en els catàlegs de producció de les grans plataformes de vídeo sota demanda. Per tant,

inquieta, doncs, aquest punt que han acceptat de modificar la llei de l'audiovisual. Hauríem de veure en quin sentit i amb quina proposta.

En definitiva, no tenim temps de comentar els altres punts, però sí que agraïm a Junts per Catalunya que hagi posat sobre la taula aquestes qüestions, perquè permeten veure en quin punt de compliment es troben i també permeten comprovar que no ens trobem davant de la situació que Goethe descrivia al final del *Faust*: «Us penseu que avanceu sols i, mireu, resulta que us empenyen», sinó que constatem que estem avançant, perquè molts estem empenyent.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula, ara sí, la diputada Jessica González Herrera.

Jessica González Herrera

Gràcies, vicepresidenta. Bona tarda, diputats, diputada, consellera, Plataforma per la Llengua i entitats que ens acompanyen avui. Doncs tenim, per fi, una moció per parlar de l'ús social del català. No és la primera vegada que ho estem fent, però sí que, després de molts mesos on sembla que la batalla pel català està constantment a les aules, com a resposta també dels atacs que han rebut la llengua i el model d'immersió lingüística durant els darrers mesos, o fins i tot anys, dona gust poder parlar específicament de l'ús social, que realment és el que es percep com un problema, i això, treure el conflicte i treure el focus de les aules i anar a l'arrel del que volem avançar.

Doncs repassant una miqueta els punts de la moció, sobre el prec monogràfic hi votarem a favor. Votarem la majoria de punts a favor d'aquesta moció. I en el punt específic del ple monogràfic sí que ens agradaria fer una excepció i sense menystenir en cap moment la capacitat de debat que evidentment hem de tenir en aquest Parlament. Sabem que s'està tenint una conversa a nivell de país amb el pacte nacional per la llengua. I, llavors, aquesta és una conversa que ja està engegada, i això no eximeix que en puguem parlar aquí, en aquesta cambra, però sí que, tenint en compte i agafant com a exemple l'últim Ple monogràfic que vam fer

sobre emancipació juvenil, amb un focus en salut mental i habitatge amb les entitats del sector, i veient com estem a dia d'avui en polítiques d'emancipació juvenil i veient que no hem avançat gaire, doncs, a vegades les esperances, diguéssim, d'alguna manera baixen en com un ple monogràfic, a part d'aquesta eina del debat, que és rica en si mateixa, ens pot ajudar a avançar.

El que sí que ens pot ajudar a avançar són polítiques específiques. I l'esmena que hem introduït en aquesta moció va en aquest sentit. Nosaltres, en concret i en el punt 2, hem parlat de com millorar l'accés a les formacions de l'aprenentatge del català impulsades pel Govern de la Generalitat, tant al Consorci de Normalització Lingüística com a altres espais, i coordinar amb el món empresarial, el món del treball, aquesta flexibilitat horària per tal d'accedir a aquestes formacions amb l'objectiu d'afavorir la igualtat d'oportunitats.

Aquí fer el focus, sobretot, en aquesta perspectiva que hem dit de..., no és només dir que no has de canviar la llengua o que has d'exigir, sinó també com facilites amb recursos concrets i amb polítiques específiques que vinculin el món del treball, que vinculen les polítiques d'accés a la llengua en les persones i, en aquest cas, amb un focus especial en les persones migrades, sempre amb aquesta perspectiva, que no ens cansarem de dir que la defensa dels drets lingüístics haurà d'anar sempre de la mà amb la lluita i amb la defensa en contra de les desigualtats socials.

Incorporem aquesta perspectiva o no serà perquè sempre es parla que la immersió lingüística crea cohesió social com per art de màgia, però si tu parles català i no tens un plat a la taula, doncs, aquí no hi ha cap mena de cohesió social i haurem de treballar en ambdós sentits.

Seguint amb més punts, valorem bé el punt sobre l'oficialitat de la Unió Europea i pensem que, justament, aquesta oficialitat hauria de ser un dels centres del debat. Sobre el BOE, estaria bé que no només es recuperi allò que hi havia, sinó que volem una versió de les normes en català, que s'actualitzi, que sigui consolidada i amb validesa jurídica.

Aquí, en els punts que s'insta el Govern de la Generalitat, podríem fer encara més qüestions en termes d'empreses contractistes, subcontractistes pel que fa a l'etiquetatge, etcètera. No hi entraré gaire.

Sí que dic que ens abstindrem al punt 3.a. I el nostre argument és que evidentment estem d'acord en que es necessita i el professorat necessita formació en competències sociolingüístiques, etcètera, però una cosa que també hem defensat és que el model d'immersió lingüística funciona, que el professorat s'ha posat la samarreta per defensar el català i, en tot cas, en el marc del Pacte Nacional per a la Llengua ja dirà al professorat què necessita i com acompanyem també amb recursos i no només amb exigències.

En definitiva –ja s'acaba el temps–, calen més polítiques, calen més accions específiques, tenir els debats necessaris. Respectem també els espais de debat que s'estan tenint a nivell de país. I, sobretot, no ens cansarem d'instar el Govern que si no tenim aquesta perspectiva holística i transversal dels drets lingüístics, l'ús social del català no avançarà. En tot cas, seguim treballant i aquí ens hi trobareu per avançar.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada Irene Aragonès Gràcia.

Irene Aragonès Gràcia

Bé; gràcies, vicepresidenta. Conselleres. Saludar també les entitats que avui ens acompanyen. I benvinguda sempre una emoció que segueixi posant el català al centre del debat. De fet, tothom constatem que mai s'havia parlat tant i tan sovint de la llengua com s'ha fet en els darrers mesos de la present legislatura. I mai s'havia fet tant en la defensa del català com en l'any i mig de govern republicà.

El català és al centre perquè ens preocupa i ens ocupa. Fa només, de fet, un mes i escaig que es va aprovar la moció sobre l'impuls de política lingüística on es va acordar realitzar un ple monogràfic sobre el català durant el curs legislatiu 22-23, un cop s'hagin establert les bases del Pacte Nacional per a la Llengua.

En el debat de política general també aprovàvem la proposta de resolució de Cultura on deia: «Redactar i signar el Pacte Nacional per a la Llengua amb el màxim suport

parlamentari, social i institucional, i posteriorment, convocar un ple monogràfic sobre la llengua al Parlament, redactar el pla pluriennal de política lingüística per establir les línies de treball que es continuaran els propers anys i desenvolupar els acords del Pacte Nacional per a la Llengua.»

Per tant, primer u, després dos i després tres. El que no podem pretendre és que després de deu anys d'inacció en la defensa de la llengua per protegir-la, per fomentar-la, per impulsar-la es vulgui exigir la feina no feta i, a més a més, posant un accelerador desmesurat a la feina que s'està fent quan toca i com toca. La precipitació posa en perill l'estratègia conjunta, tan necessària en els grans consensos de país.

El que no és de rebut és modificar a cop de moció els acords presos recentment per desvirtuar els acords anteriors. El que sí que és de rebut és respectar els terminis presos i pactats amb tots els agents socials i culturals que hi participen. U, fer el pacte; dos, celebració del ple monogràfic; i tres, el pla pluriennal a partir de les conclusions del pacte nacional.

Com es pot tenir a punt el pla si encara s'està pactant i s'està acordant? S'està tancant. Amb quina propietat es pot presentar el pla si no recull la totalitat dels consensos? Manipular calendaris que afecten un pla sistemàtic de recuperació de l'ús social del català és entorpir la seva planificació, és desvirtuar un dels objectius del pla, la participació transversal dels agents experts en llengua i de la ciutadania en general i perverteix la seva finalitat estratègica.

Pel que fa al punt 5, es compleix la legalitat vigent i s'actua pensant en tots els catalans i les catalanes. És precisament per aquest motiu que defensem aquest sistema educatiu, inclusiu i que no discrimina ningú per motius de llengua.

Per últim, més enllà de l'estratègia estrictament processal front la judicialització de la llengua a l'escola, la preocupació, evidentment, que és màxima per aquesta davallada de l'ús social del català. I és per això, precisament –precisament–, que el desplegament de les accions derivades del Pacte Nacional per a la Llengua han de corregir i han de revertir aquesta situació del català.

Per tant, jo els hi diria que no pateixin, que no pateixin gens ni mica, perquè malgrat la inacció d'aquestes darreres legislatures, ara que sí que tenim el lideratge, s'actua

pel català. I, a més a més, sortim del discurs que tot va bé, que tot és bonic, que tot és perfecte, perquè ara sí que s'ha fet un estudi, un anàlisi prèvia i rigorosa que ens situa realment en la situació del català.

I aquest Govern ja ha fet molta feina, també el Govern de vostès fins fa poc. Altres exemples de la feina feta, el *hub* audiovisual, l'ampliació de títols en català a les plataformes, el retorn del *3XL* i el *Super3* adaptat ara als nous temps.

Mentre es prepara també el pla pluriennal, ja hi ha hagut plans d'impuls a Educació, a Cultura, a Empresa, a Justícia, a Recerca. Hem arrencat al Govern espanyol un petit avenç i demanarà per carta l'oficialitat del català al Parlament Europeu que, per cert, aprofito, i celebrem que Junts ara reconegui els èxits de la negociació.

El projecte Aina tira endavant, s'està treballant en la llengua de signes catalana, s'ha arrencat també tornar a tenir el BOE en català al Govern espanyol i s'ha ampliat en més de dues mil places el certificat del C2.

Per tant, moltes d'aquestes accions que vostès estan demanant en la moció estan avançades, estan encaminades i estan adoptant un gran rumb. En definitiva, saben que votarem a favor de la moció. Agrair, evidentment, al diputat

Fitxer 26

les dues transaccions i seguim insistint que es respectin els terminis del Pacte Nacional per la Llengua per evitar, sobretot, precipitar-nos, per donar la màxima legitimitat a un projecte estratègic de país fonamentat amb el màxim consens. Perquè millorar l'ús social de la llengua només ho aconseguirem si ho fem sempre, sempre, si ho fem col·lectivament.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, el diputat Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Muchas gracias, vicepresidenta. Señores diputados, a Junts solo le mueve en esta moción un inquisitorial afán destructor, persecutorio y estigmatizador contra todo aquel que pretenda utilizar el español en su esfera social, empresarial, tecnológica, en el mundo de la cultura, del ocio, de la asistencia sanitaria, de la asistencia social, de la justicia... Bien, a los señores de Junts les ha sentado muy mal la publicación de los datos de una encuesta a la juventud en Barcelona, la ciudad de Barcelona, del año 2020, que indica que el uso social del catalán entre los jóvenes barceloneses de quince a treinta y cuatro años ha descendido, ha bajado, del treinta y siete al veintiocho por cien en cinco años del *procés independentista*. Miren, todos los jóvenes barceloneses entienden el catalán y lo saben hablar. Lo que pasa es que no lo eligen. Esto debería ser lo normal en una sociedad civilizada, bilingüe y libre. Las personas usan el idioma que les da la gana en sus situaciones comunicativas en las que se encuentran. Pero ustedes han puesto el grito en el cielo. Por cierto, no hemos visto mesar sus barbas –arrancarlas– o rasgar sus vestiduras cuando en el Berguedà, por ejemplo, o en el Solsonès, la mayoría de los jóvenes no utilizan el castellano en su uso social.

¡Qué paradoja! Nunca jamás en la historia de Cataluña se había promocionado tanto el catalán como ahora: escuela, prensa, televisión, radio, teatro, música. Todo subvencionado y mayoritariamente en catalán. Cuarenta años de nacionalismo, de jóvenes deslenguados bajo la inmersión lingüística, de proscripción del castellano en las escuelas, en las administraciones; de asociación del catalán con la ideología nacionalista y el poder. Y claro, este maniqueísmo tiene dos consecuencias: asociar el español con libertad y el catalán con imposición. Han convertido el catalán en elemento disgregador de la sociedad, lejos de ser el elemento pilar fundamental en la cohesión social que tanto cacarean ustedes, el resto de grupos separatistas e, incluso, también el PSC. En Barcelona existen profundas desigualdades entre los barrios. Hay barrios ricos y barrios pobres. A pesar de los cuarenta años de inmersión lingüística, de imposición del modelo de monolingüismo en catalán. Por cierto, ante los datos de esta encuesta –recuerdo, el setenta y dos por cien de los jóvenes barceloneses eligen el castellano en el uso social–, ahora todos ustedes,

como representantes del pueblo de Cataluña que son, supongo que respetarán la voluntad del pueblo, ¿no?

Per a Junts, la lengua es un instrumento ideològic partidista, no es un vehícul de comunicació y de convivència entre las personas que viven en una misma sociedad. La lengua es una estrategia de dominación supremacista que busca el cambio lingüístico de los denominados «los de fuera», por el mero hecho de que tienen como lengua materna el español, a través del adoctrinamiento lingüístico y cultural. Es que lo manifestó el señor Ten en el pasado pleno sin ningún tapujo, diciendo: «Sense la llengua no tenim nació. Sense nació, no tenim independència.» Qué pena, qué triste, qué zafio resulta que, en lugar de enorgullecerse porque en Cataluña existan dos lenguas tan bonitas, mayoritarias y oficiales, como el catalán y el español, con un excelente acervo literario fuera de toda duda, Junts opte por destruir el secular bilingüismo aditivo existente en nuestra sociedad. Qué manera de dilapidar nuestra herencia bilingüe personificada en literatos de la magnitud, del calibre, como Bernat Metge, Mateu Adrià, Juan Boscán, el Rector de Vallfogona, Antoni de Capmany, José Pablo Bellot, Robrenyo i Tort, Pifarré, Sinibaldo de Mas, Martí de Eixalà, Monlau, Altés i Casals, Jerónimo Pujades, Rubió i Ors, Sol i Padrís, Abdon Terrades, Víctor Balaguer, Pi i Margall, Manuel Angelón, Frederic Soler, Àngel Guimerà, Jacint Verdaguer... Y aquí concluyo la nómina interminable de autores catalanes que desde el siglo XIV hasta finales del siglo XIX escribieron indistintamente en catalán y en castellano. Los que verdaderamente amamos la lengua catalana les exigimos que cancelen absolutamente su obra de ingeniería social, de políticas lingüísticas de imposición salvaje, totalitaria. Porque lo que están consiguiendo es convertir el catalán en una lengua antipática.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funciones de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, presidenta. Bona tarda, senyores i senyors diputats. La veritat és que la proposta que ens presenta avui Junts per Catalunya és un resum perfecte del que és aquesta voluntat d'enginyeria social que té el nacionalisme a Catalunya. Aquesta voluntat d'erradicar l'espanyol de l'àmbit públic, de l'espai públic de la nostra comunitat i, en definitiva, d'excloure tota manifestació d'espanyolitat o de llengua espanyola en el nostre debat públic i en les nostres vides. És exactament l'objectiu que comparteixen, precisament, amb l'entitat Plataforma per la Llengua, que avui ens acompanya a la tribuna, a qui saludo des d'aquí, tot i que ho faig amb un retret que crec que és ben merescut. La seva entitat és una entitat que es dedica fonamentalment a generar hispanofòbia, a generar odi a tot el que és espanyol, a generar, en definitiva, la pretensió que Catalunya és una comunitat monolítica en la qual l'espanyol és una cosa completament aliena.

Entre les seves campanyes hi ha algunes com aquella en la qual deien «A les famílies que parlen català i canten “Cumpleaños feliz”.» Quin drama, senyors i senyores de Plataforma per la Llengua, parlar català, ser una família catalanoparlant i cantar el «Cumpleaños feliz» a casa. Doncs que sàpiguen, senyors i senyores de Plataforma per la Llengua, que això és la cosa més normal a Catalunya, que és la naturalitat, la vida en convivència, precisament, el bilingüisme que caracteritza la societat catalana.

Entre altres coses, vostès són l'entitat que es dedica a espitar l'idioma que parlen els alumnes a les escoles catalanes, perquè vostès tenen el que es diu exactament hispanofòbia. Volen acabar amb la convivència lingüística a Catalunya.

Una altra campanya que va fer Plataforma per la Llengua, i està molt en la línia del que defensa Junts per Catalunya en la seva moció, és una campanya en la qual vostès, senyors de Plataforma per la Llengua, comparaven el fet de fer una classe universitària en espanyol o en castellà amb el fet d'anar borratxo a classe. Aquesta és la seva visió del bilingüisme, aquesta és la seva visió de la presència de l'espanyol a la nostra societat. Això és, senzillament hispanofòbia, per no dir coses pitjors.

Realment són vostès una eina que l'única cosa que fa és fer del català una llengua cada dia, per a molts ciutadans de Catalunya, més difícil de sentir com a pròpia. Ara bé, jo els hi dic una cosa, alguns no estem disposats a cedir la llengua catalana al

nacionalisme. Al contrari, no estem disposats a entregar una llengua que és de tots, exactament igual que l'espanyol, als nacionalistes que el que pretenen és ser una mena de guardians de les essències que diuen qui és més o menys català, en funció de si parlen més o menys la llengua catalana o la llengua espanyola.

Això és el nacionalisme lingüístic que enverina una societat, és el nacionalisme lingüístic que, en definitiva, el que fa és perjudicar sobremanera la llengua que diu defensar. És tot el contrari, vostès no són una plataforma per la llengua, sinó el contrari, una plataforma contra la llengua catalana. És exactament el que fan vostès i el que fa a Junts per Catalunya quan intenta anorrear tot el que tingui a veure amb l'espanyol a les aules catalanes.

Avui hem conegut la notícia, ahir, de fet, ho deia ara la diputada de la CUP, la senyora Sabater, la notícia que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha dit, ha sentenciat que dues escoles, una de Castelldefels i una de la Canonja, han de respectar el vint-i-cinc per cent d'hores lectives en castellà que va dictar en el seu moment el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Doncs bé, ahir vostès, quan van tenir la notícia d'una decisió del TSJC sobre l'antiga Mesa del Parlament i el senyor Torrent, van rompre en un aplaudiment efusiu al TSJC. Jo els animo a aplaudir totes les sentències del TSJC, i tornar a aplaudir avui el TSJC per la seva sentència en defensa, precisament, dels drets lingüístics del conjunt dels ciutadans de Catalunya, el vint-i-cinc per cent d'hores lectives en castellà, com a mínim, que és el que dicta el TSJC, diguin el que diguin els bunyols jurídics que es treuen del barret partits nacionalistes juntament amb el Partit dels Socialistes de Catalunya.

Però el missatge bàsic que avui els volíem enviar des de Ciutadans és el que els deia abans, no estem disposats a renunciar a la llengua catalana, perquè la llengua catalana és tant nostra com de vostès, és tan dels que ens sentim tan catalans com espanyols, com d'aquells que se senten exclusivament catalans, i, fins i tot, en molts casos, odien i fan pedagogia de l'odi a Espanya. Per tant, oblidin i descartin la possibilitat que nosaltres renunciem a una de les nostres dues llengües i el nostre patrimoni col·lectiu, al nostre patrimoni sentimental i al nostre patrimoni cultural.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Mixt, té la paraula la diputada Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, presidenta. Bien, iniciaba el señor Ten su intervención citando datos de Plataforma per la Llengua. De hecho, están aquí hoy de invitados, así que, bueno, entendemos que es Junts quien presenta la moción, pero ya sabemos quién se la ha dictado, esta entidad paragubernamental regada con millones de euros públicos, que, además, es una entidad que es muy completita, nótese la ironía. Lo mismo te hacen un informe que te montan una campaña de acoso. Vamos, son analistas de día y hostigadores de noche. La verdad es que lo tienen absolutamente todo.

El diputado que me ha precedido ha hablado de algunos de los grandes hits de Plataforma per la Llengua. Sí, efectivamente, son esa entidad que se dedicaba a espiar a los niños en los patios de los colegios. Iban al colegio, pues, con la excusa de estar realizando algún tipo de actividad, y, sin embargo, lo que hacían era vigilar en que lengua se expresaban los niños en el recreo.

Plataforma per la Llengua es esa entidad que también fomenta y pide boicots a aquellos productos que etiquetan en español; es esa entidad que hace también listas negras de empresas; es esa entidad que instiga, como digo, campañas de acoso contra establecimientos y contra trabajadores por atender en castellano. Tienen incluso hasta una web, se llama CatalApp, para que pueda la gente denunciar y señalar y acosar, insisto, a trabajadores y a establecimientos.

Plataforma per la Llengua es esa también que redactó la enmienda que presentó Esquerra Republicana a la LOMLOE, a la famosa ley Celáa para eliminar, para erradicar el castellano para que el español no fuera lengua vehicular.

Plataforma per la Llengua es también esa entidad que utilizó hasta la carta de los Reyes Magos para adoctrinar a los niños, diciendo que también se podía jugar en catalán, como si eso no pasara ya. Están tan obsesionados que hasta se tienen que meter con la carta de los Reyes Magos.

Ustedes también, a raíz de esa enmienda que el Partido Socialista, pues, tan a gusto les admitió en la ley Celáa, aprovecharon para enviar un comunicado al Gobierno de Cataluña, también al balear y al valenciano, para recomendarles que aprovecharan este cambio en la ley, esta supresión del castellano como lengua vehicular, para que intervinieron también en los patios, en los comedores y en las actividades

Fitxer 41_3PLE27

actividades extraescolares. De hecho, tienen ustedes una obsesión bastante enfermiza con los niños.

Ustedes también, por ejemplo, señalaron a aquellos 600 enfermeros que vinieron de Andalucía en una situación muy compleja aquí en Cataluña, en plena pandemia. Estos profesionales sanitarios vinieron a descongestionar la sanidad catalana, vinieron a hacernos un favor, hicieron 900 kilómetros, insisto, para venir a ayudarnos en una situación crítica y al llegar aquí, pues, se encontraron con el recibimiento de unos fanáticos que les señalaban porque se expresaban en castellano.

Ustedes también tienen además un manual, se llama *El catalán también es mío*. Es un manual para nuevos y futuros habitantes del catalán, así se llama. Y ustedes aquí, por ejemplo, recomiendan a las personas castellanohablantes que se expresen en catalán para que así se les deje de ver como inmigrantes o forasteros. Así es como piensan ustedes de los catalanes castellanohablantes como yo, que somos forasteros. Pues ya es les digo que no, bien catalanes, por mucho que a algunos les pese y a algunos les de rabia.

Ustedes también... La verdad es que la lista da para muchísimo, ¿eh? Ustedes, por ejemplo, también se dedican a asesorar legalmente a los tuiteros que lincharon al niño de Canet. Una auténtica vergüenza, una auténtica vergüenza, y desde la tribuna ríen contentos y levantan la mano porque son los autores de esta defensa. Personas que están acusadas de un delito de odio contra un niño de cinco años. Se les tendría que caer la cara de vergüenza.

Y ustedes también hicieron esa campaña publicitaria hispanófoba que comparaba dar clase en español a dar clase estando borracho. Sinceramente, les digo que lo suyo tiene un nombre, ustedes son hispanófobos, son una entidad, insisto, que puede ser tachada de xenófoba, son ultranacionalistas y lo peor de todo es que les pagamos todos con nuestro dinero, que ustedes están regados, insisto, con millones de euros tanto de la Generalitat como de la Diputación. Sí señor, los señores del Partido Socialista también subvencionan estas grandes campañas de Plataforma per la Llengua.

Cómo se pueden imaginar, nosotros vamos a votar en contra de esta moción.

Gracias.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula el diputat Francesc Ten i Costa.

Francesc Ten i Costa

Primer de tot, tot el nostre suport a Plataforma per la Llengua (*aplaudiments*) i a la bona feina que fan. Tant de bo, tant de bo una entitat com Plataforma no hagués d'existir, voldria dir que el context nostre és absolutament tot un altre, i em sap greu aquesta obsessió malaltissa de la bancada d'allà dalt a la dreta amb una entitat que defensa l'ús del català. És que no han entès absolutament res, no han entès (*aplaudiments*), no volen entendre absolutament res.

Aprofito per agrair les esmenes de tots els grups, els d'Esquerra Republicana, la CUP, Comuns, PSC. Amb moltes d'aquestes esmenes hem fet transaccions. Em sembla que en la transacció hi ha la forma mínima del consens i això és bo per l'idioma, per la llengua i per l'ús social.

Agraeixo... A la CUP li diria que, com vaig dir en aquest faristol de mà estesa quan aprovàvem la Llei 8/22, doncs faré esment en allò que ens ajunta més que en allò que ens separa, que ja sabem que és l'esmena que vostè s'hi ha referit, que és una..., justament és una esmena que no ens ajudaria pel màxim consens, i per tant, encara nosaltres creiem que hem de treballar sempre en el consens, com hem fet en aquesta moció.

Agraeixo també les esmenes que ha fet el grup republicà o Esquerra Republicana. Amb moltes d'elles hem fet transaccions. L'esmena de Comuns que hem fet una transacció molt interessant per augmentar els recursos al Consorci i per trobar flexibilitat horària amb el món empresarial de cara a les inscripcions als cursos, això és fonamental. I amb el grup dels socialistes, doncs les formes i l'actitud i la connexió és absolutament correcta i necessària i en línia, però creiem que l'oficialitat del català a Europa, les servituds que tenen vostès amb el Partit Socialista Obrer Espanyol, doncs, això ens separa. I aquí la nostra fórmula és demanar l'oficialitat del català, i aprofitaria per dir a la diputada Aragonès que el que nosaltres demanem és absolutament caminar, avançar ràpidament cap a l'oficialitat del català, no cap a una altra carta enviada allà que consideri si s'ha de fer això, s'ha de fer alguna altra qüestió.

Res més. Agraeixo que aprovem aquesta moció avui. Joan Fuster segurament, ahir ens hi referíem, segurament defensaria també els Onze de Lleida. Per tant, jo també tinc una referència per als Onze de Lleida.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies. Gràcies, diputat. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 23.